सखीवन्मंदाकिन्याइतिशेषः ॥ कमलपुष्करे रक्तसितपद्मे तानि अवमज्जंती प्रक्षिपंती ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ उपस्पृशन्स्नानंकुर्वन् ॥ १७ ॥ सुपुष्पितां सुपुष्पितव

सखीवच्चविगाहस्वसीतेमंदाकिनींनदीं॥ कमलान्यवमज्जंतीपुष्कराणिचभामिनि॥१४॥ त्वंपौरजनवद्ग्यालानयोध्यामिवपर्वतं॥ मन्यस्ववनितेनित्यंसरयूवदिमांनदीं ॥ १५ ॥ लक्ष्मणश्चैवधर्मात्मामन्निदेशेव्यवस्थितः ॥ त्वंचानुकूलावैदेहिप्रीतिंजनयतीमम ॥ १६ ॥ उपस्पृशंस्त्रिपवणंमधुमूलफलाशनः ॥ नायोध्यायैनराज्यायस्पृहयेचत्वयासह॥ १७॥ इमांहिरम्यांगजयूथलोडितांनिपीततोयांगजसिंहवानरैः॥ सुपुष्पितांपुष्पभरैरलंकृतांनसोस्तियःस्यान्नगतक्लमःसुखी॥१८॥ इतीवरामोबहुसंगतंवचःप्रियासहायःसरितंप्रतिब्रुवन्॥ चचाररम्यंनयनांजनप्रभंसचित्रकूटंरघुवंशवर्धनः ॥ १९ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणे०वा०आ०अयो०पंचनवतितमःसर्गः॥ ९५॥ ॥७॥ ॥७॥ रामस्तुनलिनींरम्यांचित्रकूटंचपर्वतं ॥ उत्तरेतुगिरेःपादेचित्रकूटस्यराघवः ॥ १ ॥ ददर्शकंदरंरम्यंशिलाधातुसमन्वितं॥ सुखप्रसेकैस्तरुभिःपुष्पभारावलंबिभिः ॥ २ ॥ संवृतंचरहस्यंचमत्तद्विजगणायुतं॥ तद्दृष्ट्वासर्वभूतानांमनोदृष्टिहरंवनं॥ ३ ॥ उवाचसीतांकाकुत्स्थोवनदर्शनविस्मितः ॥ वैदेहिरमतेचक्षुस्तवास्मिंगिरिकंदरे॥ ४ ॥ परिश्रमविघातार्थंसाधुतावदिहास्यतां॥ त्वदर्थमिहविन्यस्तात्वियंश्लक्ष्णसमाशिला॥ ५ ॥ यस्याःपार्श्वेतरुःपुष्पैःप्रविष्टइवकेसरैः ॥ राघवेणैवमुक्तासासीताप्रकृतिदक्षिणा॥६॥ उवाचप्रणयस्निग्धमिदंश्लक्ष्णतरंवचः॥ अवश्यंकार्यंवचनंतवमेरघुनंदन॥७॥ बहुशोभ्रमितश्चाद्यतवचैवंमनोरथः॥ एवमुक्त्वावरारोहाशिलांतामुपसर्पह ॥ ८ ॥ नां तामवगाह्य यःसुखीनस्यात्सनास्तीत्यन्वयः ॥ १८ ॥ सरितंप्रति

सरितंवर्णयन् ॥ नयनयोग्यांजनवन्नीलप्रभं ॥१९॥ इतिरामाभि०अयो०पंचनवतितमःसर्गः ॥९५॥ ॥७॥ ॥७॥ अग्रिमाध्यायोमूलमेव ॥ १ ॥